

The LED Weekly

Volume 11, No. 08

July 20, 1997

P.O. Box 71071
Sunnyvale, CA. 94086 USA
voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa,
Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa,
Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tam ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

DẪN THÂN

Dẫn thân tận độ muôn tình huống
Thể hiện tâm tư tự về nguồn
Sanh tử luân hồi ta học hỏi
Bền tâm vững chí đóng xong tuồng.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 23-5-97 đến 29-5-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Trần tâm xuất phát từ đâu?
2. Làm người ai ai cũng tính toán lợi cho chúng mình hết tại sao?
3. Làm sao được khai mở trí tâm?
4. Muốn cầu tiến thì phải làm sao?
5. Tại sao tâm người đời thích lo âu những chuyện không cần thiết?
6. Tại sao ở đời này ai cũng sợ chết cả?
7. Chuyển do đâu hình thành?

Montréal 23-05-97 3:05 AM

Hỏi: *Trần tâm xuất phát từ đâu?*

Đáp: Thừa trần tâm xuất phát từ sự thâm nhập của ngoại cảnh hình thành một tập quán hơn thua không lối thoát, giành cho được thể đứng tại mặt đất, cuối cùng cũng phải ra đi bởi hai bàn tay không.

Kệ:

Quên hồn quên vía quên tông đường chơn (8?)

Tạo chấp tạo mê tạo giận hờn

Khó tính hại người thiếu ổn định

Buồn vui lẫn lộn khó sanh tồn.

Montréal 24-05-97 3:30 AM

Hỏi: *Làm người ai ai cũng tính toán lợi cho chúng mình hết tại sao ?*

Đáp: Thừa lúc chào đời có mắt mũi tai miệng lưỡi, bắt buộc phải hướng ngoại chạy theo ngoại cảnh, tham muốn đủ thứ, tạo động cho tâm lẫn thân, muốn lo động và không có lối thoát, lớn lên cô đọng thành một tập quán gọi là tánh. Mỗi người một tánh khác nhau ! Sau khi bị tình đời đen bạc kích động và phản động, mới chán chường, tìm đường giải thoát nghiệp duyên, hướng về phần hồn mà tu, ước mong được tự cứu rồi, thì phải tự động rồi bỏ tập quán đã thu thập từ xa xưa cho đến ngày nay. Nhiên hậu mới đạt được một phần sáng suốt và thanh tịnh, bằng lòng thâm tu thâm tiến.

Kệ:

Sửa mình tiến hóa trí tâm yên

Thân xác phơi bày khổ với phiền

Ài sửa ai tu ai được tiến

Không tu không tiến vẫn còn phiền.

Montréal 25-05-97 3 : 30 AM

Hỏi: *Làm sao được khai mở trí tâm ?*

Đáp: Thừa muốn khai mở trí tâm thì phải tự sửa chữa trí tâm từ đời lẫn đạo, thâm tu thâm tiến thì mới thấy rõ giá trị của sự thanh tịnh là cần thiết, duy trì chữ nhẫn tạo lập một vị trí thăng hoa tốt đẹp, hạnh đức càng ngày càng dồi dào.

Kệ:

Khai thông phát triển trí tâm cao

Sáng suốt minh tâm rất nhiệm màu

Cơ đạo không còn trong đảo lộn

Bình minh quang chiếu thực hành cao.

Montréal 26-05-97 4 :45 AM

Hỏi: *Muốn cầu tiến thì phải làm sao ?*

Đáp: Thừa muốn cầu tiến, trước hết phải thực hành trong trật tự, từ đời lẫn đạo, trí tâm sẽ ổn

định và phát triển, qua nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, ngày đêm dùng ý niệm trong thực hành.

Kệ:

Cảm minh chấn động duyên lành tiến

Giải tỏa nội tâm chẳng lụy phiền

Thức giác tâm lành thanh tự tiến

Giải phần mê loạn tự mình xuyên.

Montréal 27-05-97 4 :00 AM

Hỏi: *Tại sao tâm người đời thích lo âu những chuyện không cần thiết ?*

Đáp: Thừa người đời sống vì tập quán hướng ngoại, trí tâm và nội thức chưa khai mở, hay lo những chuyện không cần thiết, tạo khổ cho chính mình. Người tu thiền thích thanh tịnh và bằng lòng sửa tâm, tiến hóa trong thanh giới diễm quang của Trời Đất, tự tháo gỡ duyên nghiệp của nội tâm, sống vui với chấn động ánh sáng của càn khôn vũ trụ.

Kệ:

Tự tu tự giải ý mê mù

Đời tạm tâm hành tự tiến tu

Dứt khoát tâm linh không hướng động

Sửa tâm thanh tịnh chẳng còn mù.

Montréal 28-05-97 3 :45 AM

Hỏi: *Tại sao ở đời này ai cũng sợ chết cả ?*

Đáp: Thừa người đời nhờ nguyên khí của Trời Đất kết thành sự sống thiêng liêng, hoạt động nhanh nhẹ theo ý muốn giới hạn, sống ham vui qua ánh sáng của mặt trăng và mặt trời diu tiến tâm thân, hướng ngoại tạo tham, mê lầm là vĩnh cửu. Cho nên ai ai cũng không muốn rời cuộc sống, càng ngày xác thân càng lụn bại, mới biết mình đã già, hồn thì tham muốn đủ thứ, nhưng không làm sao đạt thành, nhờ sự kích động và phản động của tình đời, mới chịu tìm đường tu sửa. Chứng minh chính ta sai chẳng có ai sai, biết được điều này chỉ lo tu sửa, nhiên hậu mới đạt được sự thanh tịnh, hòa hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên mà tiến thân trong thanh tịnh, thực hành giải nghiệp tâm, thăng hoa nhẹ nhàn, biết được hồn sẽ không còn sợ chết nữa, chỉ có lo tu tiến mà thôi.

Kệ:

Thức hồn chẳng có sang tột động

Tâm trí phân minh tự tiến tông

Nguyên lý Trời ban không sửa đổi

Thực hành chất phác tự mình thông.

Montréal 29-05-97 5 :00 AM

Hỏi: Chuyển do đâu hình thành ?

Đáp: Thừa chuyển là do luồng điển từ cơ tạng cho đến khối óc phát triển đi lên, thừa tiếp với luồng điển thanh cao đổi thay tâm tính, tự thức tự minh nguyên lý của Trời Đất.

Kệ :

Bên trên chuyển hóa khai thông điển

Trí tuệ phân minh tự cảm yên

Đại nguyện đạt thành trong ý thức

Bình tâm học hỏi cảm giao liền.

VẤN ĐẠO TẠI ĐẠI HỘI ÂU Á TƯƠNG HỘI, THAILAND

Võ Thu Swong chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 107)

(29) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong 3 tuần con sống tại VN con chứng kiến cảnh cháu kêu con bằng đi ruột bị giứt kinh mạnh, sau cơn giứt bị mất trí nhớ và nhìn như người mất thần. Xin Thầy giải thích cho gia đình anh chị con tại VN, như vậy có phải con của anh chị con bị phần nào tá vào hành xác hay không. Xin Thầy chỉ dạy.

Đáp: Không có, bên đó không có đầy đủ thuốc men giúp đỡ nó thôi. Nó chưa có đủ thuốc men để giúp đỡ nó, nếu đủ thuốc men giúp đỡ nó nó sẽ khôi phục được. Ở ngoài này cũng có những chứng bệnh đó nhiều, nhưng mà bác sĩ người ta cũng làm được. Mình phải tin người ta mới được. Người ta nghiên cứu cho mình hưởng. Nhiều người bác sĩ buồn, tôi học mười mấy hai chục năm mà tôi nói nó không tin, nó tin Thần Thổ Địa gì không, nó không tin tôi, rồi nó đổ thừa tôi .. tôi trị nó bệnh. Nhiều vị bác sĩ cũng than lắm, học khổ để phục vụ mà họ không tin mình, khó lắm.

(30) - Vấn: Kính thưa Thầy, xin Thầy chỉ rõ hơn, niệm Phật 6 chữ thấy dễ mà làm sao con thấy khó quá. Con biết Thầy đã giao chìa khoá, bây giờ con tự mở lấy mà hơn mười năm con cố gắng mở mà mở chưa đúng ổ khoá, tại sao? Kính xin Thầy vui lòng giải thích.

Đáp: Muốn niệm Phật mình phải bớt thị phi để cái lưỡi nó dịu lại mình co lưỡi mới được, mà vừa niệm Phật hai ba câu nói chuyện lẻo lẻo cả ngày nó chỉ có động thôi, rước động nhiều hơn tịnh làm sao khai mở được. Niệm Phật phải thành tâm niệm Phật, phải nhớ là ông Phật trước kia cũng nhờ luồng điển đó mới khai tâm mở trí. Bây giờ chúng ta thành tâm hướng về Ngài và thực hành như vậy thì chúng ta mới tiến triển tốt.

(31) - Vấn: Kính thưa thầy, như Thầy nói ở nơi nào thờ phượng nhiều thì khó niệm Phật, vậy trong nhà con thờ ông bà cha mẹ thì sao?

Đáp: Ông bà cha mẹ không có sao hết. Đừng có thờ lợi dụng hình Phật, hình Quan Âm, hình Quan Thánh, cái đó là mình có cái tinh thần lợi dụng, làm sao phát triển được. Thực thi nó phát triển, mà lợi dụng thì không bao giờ phát triển.

(32) - Vấn: Kính thưa Thầy, tu thiền là dùng tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, một bạn đạo trẻ ở VN có hỏi con là tinh cứ bị xuất khí ngủ hoài vậy phải làm sao, con kính nhờ Thầy giải hộ, con thành kính cảm ơn Đức Thầy. Con, Lâm Văn Mừng.

Đáp: Mình làm Chiêu Minh nhiều, làm Pháp Luân nhiều nó mới đòi cái cơ sở đó. Soi hồn trung khí nó trụ thì nó hoà hợp với tinh ba của vũ trụ, nó mới dứt khoát cái tinh dục được. Chớ cái tinh khí nó cứ luân lưu trong cơ thể thì phải tìm lối thoát, cái đó là đương nhiên rồi. Cho nên con trai lớn là phải lấy vợ, con gái lớn phải lấy chồng. Nhưng mà người tu nó có cái phương pháp để sửa ngược cái dòng đó thì nó ít có bệnh hơn người thường. Người thường huỷ hoại cơ tạng thì nó yếu ớt sẽ lâm bệnh, ngoại xâm được. Còn cái này là mình có cái đường lối khai mở như Pháp Luân Thường Chuyển là khai mở luồng điển, Soi Hồn trụ luồng điển. Đó, tinh hoá khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, cần tinh khí để mà sống. Cho nên những người già bệnh cứ đòi uống thuốc bổ không hà. Mà không có tinh khí, uống sâm vô cái thấy khoẻ là khí. Thì tại sao chúng ta không lưu giữ cái luồng khí điển của chính mình đã và đang có hoà hợp với cả cần khôn vũ trụ càng ngày càng thanh tịnh và càng mạnh và càng khoẻ mạnh, không có bị yếu ớt như xưa. Người còn thiếu tinh khí trong mình, nằm vừa hít cái nó ngủ, mà nó đầy đủ nó không có ngủ, nó khoẻ ra, nó nhẹ nhàng ra và nó hăng say làm việc hơn xưa nữa. Chính tôi là đã chứng minh, tôi bỏ con đường đó là tôi càng ngày càng khoẻ. Tôi ngủ

gì ngủ hai ba giờ khuya dậy làm việc từ ở VN cho tới bên này cũng vậy đó thôi. Tôi đi làm ở hãng người ta cho tôi 9 giờ, 10 giờ, 11 giờ tới cũng được, nhưng mà không bao giờ tôi đi giờ đó. Tôi 6 giờ là tôi đi tới bởi vì tôi dậy sớm quá, có dư thì giờ phục vụ nhưng mà tôi lợi dụng thì giờ đó phục vụ cho bạn đạo thơ từ khắp thế giới gửi về VN tôi phúc đáp rành rẽ. Sau đó tôi phục vụ chuyện đời làm việc. Mà hằng năm như vậy ông giám đốc hỏi tại sao anh không bệnh. Tôi nói tôi có cái gì buồn đâu mà bệnh. Tôi không có buồn. Tóc tôi cũng là cúp sát rồi tôi có cái gì đâu mà lo, không có cái gì lo là tôi không có bệnh. "Hằng ngày anh lo biết bao nhiêu công việc cho sở mà anh nói không có lo?" Tôi nói "làm việc trong trật tự như tôi không có làm. Anh thấy nhiều là tại anh làm biếng. Còn anh siêng năng như tôi anh thấy tôi làm không có bao nhiêu. Cho nên mình cần siêng năng trật tự thì mình làm được nhiều việc trong ngày. Một ngày 24 tiếng đồng hồ nhiều lắm. Nếu mà mình làm trật tự về diện năng mình làm nhiều lắm.

(33) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con có một câu hỏi. Ở trước cửa nhà trong bốn con có mua một tượng Phật để dưới gốc cây cho đẹp, vậy có được hay không?*

Đáp: Cái đó là đồ chơi, không có phải kính nể Phật mà để hình. Đồ chơi không có nghĩa lý gì hết. Chớ ông làm hình ổng lời chớ ông Phật không có lời.

(34) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con thường xuyên làm soi hồn mỗi ngày 3 lần, có lần thì hiện ra ánh sáng trắng, có lần thì không, nhưng đặc biệt vào ngày 25/12/96 gần đây con thấy ánh sáng ngày sáng hơn lúc ban trước và tăng số mạnh hơn và lâu hơn, sau đó ánh sáng trắng dứt thì ánh sáng vàng kế tiếp như thấy xa hơn ánh sáng trắng và cùng tăng số. Xin cảm ơn Thầy.*

Đáp: Thì con nhắm mắt con sẽ thấy rộng hơn hồi xưa, chịu soi hồn nhắm mắt thấy rộng hơn hồi xưa và những chuyện khó khăn của con đối với đời lần lần nó xóa bỏ, ai cần gì con sẵn sàng giúp. Đó là đúng. Cho nên mới thấy rõ cái pháp Soi Hồn rất hữu ích, khai sáng tâm thức của chúng ta, trí tuệ chúng ta mở và tương lai làm việc rất nhanh chóng, bất cứ gì hỏi là trả lời không có phải khó khăn vì mình quen trong chỗ thanh nhẹ, bao trùm tất cả, ai động gì mình thấy đó, không có sao hết.

(35) - Vấn: *Kính thưa Thầy con đi dự Đại Hội được 4 câu thơ do Ông Tám cho mỗi bạn đạo tham dự Đại Hội. Mai một trở về T/Đ sẽ được 4 câu thơ Ông Tám cho mỗi bạn đạo ở T/Đ. Nếu 4 câu ở Đại Hội khác 4 câu ở T/Đ thì con nên lựa 4 câu nào?*

Đáp: Bốn câu nào thích hợp với mình thì mình sửa trong nháy mắt thôi, chớ ôm để làm cái gì. Khi mà mình đọc mình hiểu được là thấy trình độ mình bao trùm được lá thơ mình mừng cho chính mình. Mình thấy cái thơ này là khó khăn tôi làm không được là mình thấy còn yếu quá. Mình tu đứng đắn là nháy mắt mình làm được, không có cái gì khó khăn cả.

(36) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi hỏi đến phần hồn của bác Sáu Lung và huynh Nguyễn Phương Yêm có được về dự Đại Hội không thì Thầy không trả lời.*

Đáp: Đã có trả lời. Những người đó tôi phải lo cho họ và họ cũng dự Đại Hội như chúng ta, không có gì khó khăn. Tôi nói hồi nãy rồi. Gia đình họ vui lắm. Gia đình họ không khổ đâu. Chỉ có người chống báng khổ thôi. Gia đình họ mà biết tu thuần túy như Vô Vi thì gia đình vui lắm. Vì họ thấy chồng con hay cha mẹ họ được chung vui hòa bình cả cần khôn vũ trụ, không phải chuyện tầm thường.

(37) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, trong mỗi bảng tên của chúng con đang mang có 4 câu thơ ở phía sau, vậy 4 câu thơ đó chỉ dành cho mỗi bạn đạo hay đó là giáo lý tu thiền mà Thầy muốn dạy cho chúng con?*

Đáp: Mọi người bạn đạo nào mà nắm được và ý thức được công chuyện mình ở trong đó là mình thức tâm nhắc cho mình cố gắng tu hơn.

(38) - Vấn: *Kính thưa Thầy, con tu đã nhiều năm, quyết tâm tu, nhưng không bao giờ thấy ánh sáng và ấn chứng gì khác, như vậy có hành sai không?*

Đáp: Con phải kiểm điểm về đời, con lo nhiều hơn đạo. Nếu mà đạo chúng ta hành nhiều hơn thì chúng ta mới đạt ánh sáng. Mà đời lần đạo thì không bao giờ có ánh sáng. Ma nhất trọng, Phật nhất xích, đâu có thấy. Mình khai sáng, Phật nhất trọng, ma nhất xích thì mình sẽ thấy sáng. Thực hành nhiều đi, không có hoang phí đâu. Trời cho sẵn vốn đầy đủ, lửa Trời đầy đủ ban chiếu thanh khí cho chúng ta thực hành, vui lên, hành, chúng

ta nhận được những gì của Trời Đất miễn phí mà chỉ thiếu thực hành là tự hại mà thôi.

(39) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi con ngồi thiền, con soi hồn vừa 15 phút, nhưng tới thờ Pháp Luân Thường Chuyển chưa đủ 6 cái con đã ngủ và con chưa nguyện xin đánh lễ Phật để học đạo, vậy con phải làm sao?*

Đáp: Nếu ngủ là cơ thể nó còn thiếu những hoá chất gì, nó yếu trong người rồi, phải cần bồi dưỡng trong cơ thể đầy đủ, chớ nếu mà ngủ là đầu có thiền được, vô ngồi cái ngủ gục, nằm dài xuống luôn, người ta ngồi đứng đắn, làm pháp luân thường chuyển mới thấy cái nguyên khí nó tràn ngập trong cơ tạng, rồi từ từ nó khai thông xương sống lúc đó chúng ta mới bật ra, thấy ánh sáng ngay trung tim chân mày, lần lần thấy ánh sáng hào quang của bộ đầu, lần lần thấy ánh sáng của toàn thân mới là tu, tu để hiểu chuyện mình tiến tới đâu. Chớ không phải tu để hiểu chuyện ông A ông B để làm gì, ông tu cho ông. Ông Phật Thích Ca vị trí của ông Thích Ca ông tu cho ông, ông Phật Di Lặc ông tu cho ông. Còn mình đây biết được Phật mà hồn mình chịu tu cũng là Phật, tại sao mình không biết. Tu để thanh nhẹ là Phật. Phật là vô danh, không phải đặt địa vị như thế gian. Ở thế gian sai lầm lấy quyền thế, đặt địa vị ông Phật Di Lặc lớn hơn ông Phật A Di Đà ví dụ như vậy, ông Phật Thích Ca lớn hơn ông Phật Như Lai như vậy, cái đó là sai. Một đường chân lý tiến hoá về thanh tịnh, vạn vạn ức ức Phật cũng một Phật mà thôi, thanh tịnh, sáng suốt, vô danh, bất diệt, hữu hình hữu hoại là vậy. Danh là danh giả, đàng là đàng tu, cố gắng tu đi. Mình sai chẳng có ai sai. Tại vì tu tới ngày nay chưa thanh nhẹ là mình sai, mình ôm chuyện đời nhiều quá, chuyện dục ở trong tâm thức cũng giải quyết chưa được thành ra làm sao thấy ánh sáng. Phải giải quyết được cái chuyện dục thì tự nhiên nó bùng sáng, âm dương

hợp nhất, hai luồng điện nó hợp lại nó mới có cái bóng đèn sáng trong nội tâm. Mình cứ huỷ hoại 2 cơ giới đó thì không bao giờ tiến được. Trời cho một tài sản tốt đẹp cuối cùng, xác của các bạn là một tranh Trời rõ ràng, tham dục đủ thứ, mọi trình độ nó ẩn tàng ở trong đó. Lâu lâu xuất hiện một món mình thấy mình cũng hay, lâu lâu xuất hiện một món thấy mình cũng hay. Cho nên chúng ta thanh tịnh toàn thân chỉ thấy ánh sáng. Ánh sáng là như lai, như lai mới tận độ được.

(40) - Vấn: *Kính thưa Thầy, ngoài cái niệm Phật, thờ Pháp Luân Thường Chuyển, còn cách nào để giải trừ khí trong lúc con ở trong phố đi chợ hàng trong chỗ đông người?*

Đáp: Chỉ có Pháp Luân Thường Chuyển thì đem nguyên khí vô đây rún đây ngực tung lên bộ đầu thì thở cũng phải xẹp sát bụng cái hơi nó đem độc tố ra ngoài. Độc tố đem ra bởi hơi thì con người nó mới thanh nhẹ. Chỗ đông người đương nhiên mà nó phải có chỗ ngủ là cái chỗ đó mình làm được, tới giờ ngủ mình giải trừ đi. Sáng mình phục vụ, càng phục vụ nhiều chừng nào, tâm thức càng vững mạnh, thấy thương người hơn. Mình có khả năng hơn người ta mình phục vụ họ mình mới thương người. Còn mình không chịu phục vụ làm sao mình thương người được.

(41) - Vấn: *Trong khi thiền con ngủ 2, 3 tiếng. Nhưng gần đây con vẫn ngồi ngủ, nhưng khi tỉnh dậy con thấy con không còn ngồi trên gối mà ngồi dưới gối nhưng con vẫn tỉnh, không mệt mỏi gì hết. Kính xin Thầy giải cho con, lưng con thẳng.*

Đáp: Thì tốt lắm, cái đó là nguyên khí hoà hợp, con người nó khoẻ mạnh. Cứ tiếp tục như vậy mà làm, không sao hết. Đừng thấy bữa nay được, tôi như vậy là tôi đắc rồi đó. Ông Tám nói đúng tôi sẽ thành Phật rồi cái từ đó nó xuống luôn. Làm hoài nó đi tới nó mới yên, phải không?

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved